

A CSEMŐI POLGÁRI KÖR HÍRLEVELE

IX. évf. 2. szám – 2011. október

Csemő Község Önkormányzata
és a Csemői Polgári Kör

tisztelettel meghívja Önt és kedves családját
2011. október 23-án
megrendezésre kerülő ünnepi eseményekre.

15³⁰: a Rákóczi szabadságharc elbukásának 300. évfordulója tiszteletére
megemlékezés a Rákóczi szobornál (Csemő, Rákóczi utca)

II. Rákóczi Ferenc: Ima a hazáért nehéz időben

Elmondja: Bognár Norbert

Koszorúzás,

közreműködik Olgyay Gábor (gitár), Petrucz György (trombita)
és Petruczné Bozsó Klára (klarinét)

16⁰⁰: az 1956-os Forradalom és Szabadságharc tiszteletére rendezett
ünnepi műsor

Helyszín: Községháza előkertje

Himnusz

Szabó Lőrinc: Meglepetések című versét szavalja Bognár Norbert

Ünnepi beszédet mond: Istvánfi Károly a Fidesz csemői szervezetének elnöke

Koszorúzás,

fuvolán közreműködik Olgyay Dóra

Szózat

16³⁰: a Gerje Alkotókör kiállításának megnyitója
Helyszín: Csemői Községi Könyvtár és Közösségi Színtér

Bartha Alajosné
polgármester

Dr. Perneckzy János
Csemői Polgári Kör elnöke

Tartalom:

Rákóczi Emlékiratok (részlet) 1711	2-3
Borban a segítség	4
Dr. Kárpáti László: Megörökítve a Hargitán	5
Sági Lajos: Visszapillantó	6
Tarcsali István: A magyar gazdaság helyzete	7
A MAG	7
Istvánfi Károly: Kárpátalján jártunk	8
Reményik Sándor: Magyarok mindenütt	8

⌘

*Őszi harmat után, végre mikor osztán
Fújdogál a hideg szél, fújdogál a hideg szél,
Zöld erdő árnyékát, piros csizmám nyomát
Hóval lepi be a tél, hóval lepi be tél.*

⌘

Valamennyi lapszámunk megtekinthető: www.fideszcegled.hu

Rákóczi Ferenc Emlékiratok

(részlet, szerkesztve) 1711

Mielőtt Skoléba mentem, parancsot adtam, hogy egész megmaradt lovasságomat általános hadiszemlére Kisvárdára gyűjtsék össze. A béke reményének és a fegyverszünet nyugalmanak köszönhetően, hogy tizenkétezer ember gyűlt össze ezen a helyen. Előbb megszemléltém a hadakat, aztán kijelentettem nekik, hogy a haza szeretete és nyugalmanak őszinte óhajta engem Vajára vezet, hogy ott értekezzen Pálffy tábornokkal, aki József császár részéről a nemzet minden szabadságát megígérte. Ismerem e lépés minden veszélyét. Világos bizonyítéka ez annak, hogy megteszek minden tőlem telhetőt, ha a nemzetnek nyugalmat szerezhetek vele. De ha ez nem sikerül, eljött az ideje annak, hogy üdvünket inkább nagylelkű halálban keressük, mintsem hogy magunkra vegyünk a németek igáját.

Estefelé megérkeztem e helyre. Pálffy tábornok és én ugyanabba a kastélyba szálltunk. Amikor egyedül maradtunk Pálffyval, biztosított a császár jóakarataról, és arra buzdított, írjak e fejedelemnek egy hódoló levelet, és ha ezt megteszem, biztosíthat róla, hogy a császár a nemzetnek éppúgy, mint az erdélyieknek, megadja törvényeken alapuló minden szabadságát és általános bocsánatot mindazoknak, akik még fegyverben vannak. Ami pedig az én személynemet illeti, nincsen olyan becsület, méltóság, kedvezés és vagyon, amelyet ne remélhetnék, az erdélyi fejedelemség kivételével. Arra kért, fontoljam meg éretten ügyeim állását. Mert ha elmulasztom azt, hogy e háborút olyan szerződéssel fejezzük be, mely biztosíthatja a nemzetnek törvényeit és kiváltságait, elkerülhetetlenül fegyverrel hódítják meg, és a császár tanácsának ez ürügyül szolgálhat arra, hogy eltörölje minden törvényünket, mint ahogyan Csehországban tették a prá-

gai csata után. Azt feleltem neki e körmönfont ígéretre, hogy nem vonakodom illendő levelet írni a császárnak, és ezt három napon belül el is küldöm neki, bár tudom, hogy semmiféle választ nem kapok rá. A megkötendő szerződést illetően csak azt kérem, ami a nemzetre vonatkozik, de semmit sem akarok javasolni, mielőtt előzőleg nem tanácskoztam a szenátussal és a szövetségessel rendelkezőkkel, ezeknek összehívásához pedig idő kell.

Másnap kora reggel egy időben távoztunk. Annak a seregnek tisztjei, melyet Kisvárdán megszemléltém, Apátiban vártak rám. Számot adtam nekik arról, amit Pálffy mondott nekem, és amit én feleltem neki. Hozzátettem, meg vagyok róla győződve, hogy e tábornok úgy beszélt, ahogy gondolkodott, de a bécsi udvar egészen másképp gondolkodik, továbbá, hogy az a levél, amelyet a császárnak írok, semmi eredményre nem vezet. De nem akarom, hogy a nemzet vagy bárki külön szememre vethesse egy nap, elmulasztottam azt az alkalmat, amikor nyugalmat szerezhettem volna hazámnak.

Biztos, hogy az a határozatom, amely szerint tárgyalásba kezdek Pálffyval, megerősítette a nemzet bizalmát irántam. Amint visszaérkeztem Munkácsra, elküldtem egy ezredet Pálffyhoz a császárnak írt levelemmel.

Még csak most kezdődött a tél, és a hó még egyre nőtt. Nem akartam Munkácson maradni, hogy ne fogyasszam az itteni raktárak készleteit, viszont, ha a menekültekkel teli falvakban bolyongok, akkor a bujdosóknak leszek terhére és szállásaikról túrom ki őket.

Így hát 1711 januárjának vége felé a Munkács várától három mérföldre fekvő Salánkra hívtam össze a közelben tartózkodó szenátorokat és valamennyi erdélyi

tanácsosomat. Magam is oda mentem, hogy tanácskozzam velük. Előadtam a szenátoroknak az okokat, amelyek arra bírtak, hogy ne vegyem tekintetbe a Pálffyval való találkozásommal szemben felmerülő aggályokat. Fő okom az az óhajta volt, hogy ne vádolhassam magamat azzal, hogy Pálffyval igazságtalan voltam, és megmutassam a nemzetnek, hogy semmi sincs a világon, amit érdekeiért meg ne tennék. Azért hívtam össze a szenátust, hogy megtudjam véleményét, mit kell tennünk, ha a császárt levelem megindítja és valóban szerződést akar kötni velünk. Amikor ezt a javaslatot tettem, nem tévesztettem szem elől azt az esküt, amelyet mint a szövetségessel rendelkezők vezérlő fejedelmek tettem. Mert arra szövetségeltünk és esküdtünk, hogy nem tesszük le a fegyvert, amíg szabadságunkat vissza nem szereztük. Tudnunk kell tehát, melyek azok a pontok, amiket elengedhetünk anélkül, hogy megszegnők eskünket. Félelem nem hathatott rájuk, mert azonkívül, hogy nem voltak velem a hadak, láthatták, hogy jóhiszeműen cselekedtem. De egy sem volt köztük, aki ne arra szavazott volna, hogy lelkiismeretük szerint a Nagyszombatban előterjesztett pontok egyikétől sem állhatunk el, és ha béketárgyalásról van szó, össze kell hívnunk az egész szenátust és a szövetségessel rendelkezőket, hogy véleményüket megtudjuk.

Második előterjesztésem az orosz cártól remélhető segítség volt. Minthogy e fejedelmet éppen Lengyelországba várták, szerettem volna megtudni véleményüket, mi helyesebb a haza érdekében: ha a fegyverszünet végével bezárkózom munkácsi váramba, vagy ha átmegek Lengyelországba, hogy a nevezett fejedelmekkel tárgyaljak? Mindnyájuknak az volt a véleményük, hogy összehasonlíthatatlanul jobban

tenném, ha Lengyelországba mennék, mint ha a nevezett várba zárkóznék. Miután a két ügyet így megvitattuk, összehívtam erdélyi tanácsosaimat. Kijelentettem nekik, hogy Pálffy biztosított a császár hajlamáról, amely szerint mindazt megadja Erdélynek, amit kíván, kivéve választásom elismerését. Nem akarok szerencsétlenségük oka lenni, sem gátolni őket abban, hogy ügyeiket békés úton intézzék, sőt, ha ez nekik megfelel, elszántam magamat arra, hogy visszaadjam választásuk oklevelét és feloldjam őket a hűség eskü alól, amely szerint a rendek beleegyezése nélkül sohasem mondom le a fejedelemségről. Megköszönték nagylelkűségemet és azt az igazán atyai szeretetet, amit irántuk tanúsítottam, de kijelentették előttem, hogy engem a rendek választottak meg, és nekik, a tanácsosoknak sem felhatalmazásuk, sem hajlandóságuk nincs arra, hogy engem a rendeknek tett eskü alól felmentsenek. Ami őket illeti, távol attól, hogy ilyesmire gondoljanak, inkább esedezve kérnek, hogy sohasem gondoljak a lemondásra, ők készek engem szárazon és vizen át követni törhetetlen hűséggel és ragaszkodással, amennyiben biztosítom őket arról, hogy nem engedem őket szükségét szenvedni idegen országokban, ahol semmiféle segélyforrásuk nem lehet. Ami lengyelországi utamat illeti, ugyanazt felelték, mint a magyarországi szenátorok.

Erre mindnyájuktól elbúcsúztam, és rögtön, még a fegyverszünet lejártá előtt elutaztam Lengyelországba. 1711. február másodikán. A határról írtam az akkor távollevő Károlyinak. Neki adtam át hadaim parancsnokságát, de Munkács parancsnokának nem rendeltem el, hogy neki engedelmessédjék.

Eperjes városa már megadta magát, de Kassa Esterházy Dániel tábornok alatt még védekezett. Az ellenség a Dorgó hegység lábánál állította fel harcvonalát, és

maga mögött hagyta a várat anélkül, hogy árthatott volna neki, akkora volt köztük a távolság. Mint-hogy nem akartam Skoléban megvárni a fegyverszünet végét, átmentem Stryjbe, ahová nemsokára eljött hozzám Károlyi is Pálffy feltételeivel, aki újból teljes felhatalmazást kapott a császártól. Megérkeztemkor ott volt Bercsényi, Forgách, Esterházy, és az ott tartózkodó szenátorokat is összehívtam. Pálffytól felvilágosításokat kértünk néhány javaslatára nézve. Végül elhatároztam, hogy a szövetséghez rendeknek határidőt tűzök ki, melyre Máramaros megyében Husztra gyülekezzenek. Megígértem, hogy személyesen elmegyek oda és végrehajtok mindent, amit helyesnek találnak. Az említett tábornokoknak, Károlyi titkos ellenségeinek az volt a véleményük, hogy tartóztassam le őt. De azonkívül, hogy erre semmi józan okom nem volt, nem is láttam semmi lehetőséget a háború folytatására. Mielőtt lejárt volna az a határidő, melyet a huszti gyűlésre kitűztem, Károlyi saját elhatározásából áttette a gyűlést Károlyba, ahonnan az egész gyűlés nevében követeket küldtek hozzám, akik kértek, hogy jelenjek meg élükön a nekem eredetiben elküldött békeszerződés aláírására, mivel a szövetséghez rendek érdekében helyesnek találták azt elfogadni. A szövetséghez rendek minőségét ruházták magukra, holott Károlyi kivételével nem volt köztük sem szenátor, sem pedig a szerződés aláírására felhatalmazott vármegyei követ. József császár már halott volt, amikor letették neki a hűségesküt, de ezt az eseményt annál könnyebben titkolták el, minthogy az ausztriai határt szorosan lezárták a járvány miatt, amely az innenső oldalon nagyban terjedt.

Egészen bizonyos, hogy a Károlyival együtt meghódoltak száma sokkal jelentősebb volt, mint a németeké, azonban meg kell jegyezni, hogy e végső körülmények között ennyi embert nem gyűjthettem volna már össze hadakozásra.

A károlyi békeszerződés alkalmából mindezek megjelenetek a gyűlésen, de azt hiszem, hogy a harmada sem jött volna el harcolni. A károlyi gyűlés követeit visszaküldtem heves kiáltvánnyal a tábornok ellen, aki hatalmával visszaélve nemsokára feladta Kassát. Mindenekfölött azt a merészséget vettem szemére, hogy Károlyba tette át azt a gyűlést, melyet én Husztra hívtam össze. Ez volt az oka annak, hogy én azon az ülésen nem jelentem meg, minthogy Károly csak két mérföld távolságra esett az ellenséges hadseregtől. Ez a kiáltvány éles hangú volt, és az volt a célja, hogy vihart támasszon Károlyi ellen, de Isten másképpen végzett.

Így végződött a magyarországi háború, s ezt a korszakot azzal a békeszerződéssel zárom le, melynek eredetijét az én kezembe helyezték. Sohasem tulajdonítottam ezt az eseményt a nemzet könnyelműségének, hűtlenségének vagy talán személyemtől való megcsömörlésének, hiszen mindig nagyon érezhető jelét adta ragaszkodásának. A vezérlő tábornokok, a szenátorok és minden jelentősebb ember követett engem Lengyelországba. Valamennyi erdélyi tanácsosom összegyűlt a határon, hogy ugyanezt tegye, csak a legszükségesebbet kérték tőlem. De mindnek megmondtam szeretettel és őszinteséggel, hogy nem ígérhetem meg nekik azt, amiről magam sem vagyok biztosítva. Sohasem felejttem el a fájdalmat, amellyel engem elhagytak.

Nem kutatom ezekben az *Emlékiratok*-ban, hogy a dicső emlékezetű XIV. Lajos, az annyira tisztán látó király miért hanyagolta el a cár ajánlatait éppen a geertruidenbergi tárgyalások idején, mert ezekben a körülményekben is, épp úgy, mint életem eseményeiben, felismertem azt a nagy igazságot, amelyet mindenki teleszájjal hirdet, de csak kevesen hisznek benne igazán: ember tervez, Isten végez. *Övé legyen a magasztalás meg a dicsőség minden századokon át!*

LAGZI LAJCSI

DÁRIDÓ PRODUKCIÓ

valamint
FÉSŰS FERENC
és barátai közreműködésével

JÓTÉKONYSÁGI KONCERT
A PACI DOKI ALAPÍTVÁNY JAVÁRA

FOGYATÉKKAL ÉLŐ GYERMEKEK
SEGÍTÉSÉRE

■

CEGLÉDI VÁROSI SPORTCSARNOK

2011. november 5. 19 óra

AZ ESTE HÁZIASSZONYA:

JUNGHANSZ ANITA

Belépő: 2500 Ft.
adományigazolás felmutatásával.

Jegyek elővételben válthatók
a ceglédi sportcsarnok Irodájában.

Borban a segítség 2011.

Gyűjtés
a „Pacidoki” alapítvány
támogatására

Immár hagyományosnak tekinthető, hogy Csemő község ünnepén a Polgári Kör jótékonyági borárúsítást szervez, amelynek bevételét támogatási célra fordítja.

A támogatott célról minden évben külön születik döntés, mindig a szerint, ahol a leginkább szükségét érezzük a segítségnek.

2011-ben a „Pacidoki” alapítványt választottuk, hiszen helyi kezdeményezés és igazán jó célokért dolgoznak, most már folyamatosan. Sok rászorulónak adnak esélyt a gyógyulásra, ezért azt szerettük volna, hogy a gyűjtéssel még inkább a település közvéleményének figyelmébe kerüljenek.

A segítségben az összefogás erejét érezhettük, hiszen a pogácsákat megsütők és felajánlók (Istvánfi Károly, Jenei Sándor, Hugyi Erzsébet, Kurucz Krisztina, József Istvánné, Bakos Ferencné, Bognár Piroska, Molnár Jánosné, dr. Lakatosné), valamint a kedvezményes borvásárlást lehetővé tevő Kökény pincészet és természetesen a mindezeket ezeket megkóstoló, megvásárlók nélkül nem érhattünk volna célt. Köszönet mindenkinek a felajánlásért és a támogatásért.

A virágünnepen összegyűlt bevételt (85 000 Ft) saját forrásból a Polgári Kör 100 000 Ft-ra egészítette ki. Szeptember 24-én dr. Pernecky János átadta a támogatási összeget Domina Imrének, aki részletesen ismertette tevékenységüket, az ott folyó gyógyító munkát és a fejlesztési elképzeléseiket. Az Alapítvány a támogatást a novemberi, jótékonyági koncert keretében fogja hivatalosan is megköszönni.

Megörökítve a Hargitán

A Székelyföld egyik csodálatos kincse a szinte már szentként tisztelt havas, a Hargita. Szimbóluma és megjelenítője a székely ember lelkivilágának.

Az utóbbi időben különös emlékhely alakult ki a madarasi Hargitán, kopjafák „erdeje” hirdeti a kopár hegytetőn a magyarság megmaradásba vetett hitét és elszántságát.

Már az út is magával ragadóan szép, ősfenyvesek között kanyarog felfelé a patakmedret követve. A menedékháztól csak gyalogosan lehet a csúcs felé haladni, innen egyre gyéresebb a növényzet. Felettünk a vakítóan kék ég, körülöttünk a Hargita szent bércei, azon túl Erdély kedves medencéi láthatók.

Fenn a csúcson misztikus környezet teremt a felállított kopjafák sokasága, temető, de még inkább templom az,

amelyben itt magunkat érezhetjük. Isten végtelen ege alatt, a magyarok templomában.

Sok jószándékú ember és közösség állított kopjafát, ráírva a legfontosabbnak tartott üzenetet, azok számára, akik ide eljutni nem restek. De nem csak kopjafák vannak itt, hanem a szanaszét heverő kövekből összeállított alkotások is láthatók. Így született a gondolat, hogy Csemőt is örökítsük meg. Lilla egy faágból és kövekből keresztet formált, majd kirakta Csemő nevét.

Kerítsük be! – mondtam. Gyorsan elkészült a „mű”, volt kódarab bőven.

Reméljük, a téli nagy idő nem mossa el, addig, amíg kopjafa nem kerülhet a helyére.

Dr. Kárpáti László

V i s s z a p i l l a n t ó

Mostanában egyre gyakrabban látom feltűnni fiatalok nyakában, egyfajta divatholmiként azt a jellegzetes gyöngyös, keresztet „nyakláncot”, amit a nagymamám csak olvasóként emlegetett. Akkoriban még nem értettem, hogy miért is hívják így, azt még kevésbé, hogy mire való. Aztán lassan megvilágosodott a jelentése és jelentősége, mire nagyobb lettem. A csendes, korán esteledő, telet ígérő októberi litániákon megtanultam, hogyan kell imádkozni, és már nem csak a búcsúban kapható édesség, a cukorolvasó jutott eszembe, ha említették.

Az iskolában, ahol tanítók megkérdeztem egy fiút tudja-e mi az, amit hord. A válasz az volt, hogy „valami imádság” - és ez még a legjobban sikerült válaszok közül való volt. Szeretnék most felelni neki, és azoknak, akik nem tudják pontosan, hogy mi is az a nyakláncra hasonlító dolog, ami hol az autók visszapillantó tükrén, hol a fiatalok nyakán, hol a templomjárók kezén, hol az idősek fiókjában köszön ránk?

Évszázados történetre tekint vissza a rózsafüzér, mert gondolom rájöttek, hogy erről van szó. A kutatások szerint valószínűleg Írországból alakult ki 800-900 körül. A hitbuzgó híveknek megtetszett, ahogy a szerzetesek kötelező napi imájuk során a Bibliában szereplő 150 zsoltárt imádkozták. A példát azonban nem tudták követni, mert a többség akkoriban nem tudott olvasni. Az egyik szerzetes javasolta, hogy a 150 zsoltár helyett mondjanak el ugyanennyi Miatyánkot, hiszen azt úgyis fejből tudják, és hogy a számlálás könnyű legyen, használjanak kavicsokat. Hamarosan a nehéz kavicsok helyét átvette egy zsinór, amire csomókat kötöttek, vagy kis fadarabokat.

Aztán a 150 imádságot 3x50-re osztották, a Miatyánk helyét pedig lassan átvette az Üdvözlégység. Később kialakult a 3x5 titok az addig használt 3x50 fohász helyett. Ezek a titkok, Jézus Krisztus és Szűz Mária életének főbb eseményei, amiket az Üdvözlégység közepébe kell beilleszteni. Ezzel és a hozzá csatolt bevezetéssel a rózsafüzér az 1700-as évekre elnyerte végső formáját. (Természetesen ez az ötlet nemcsak a katolikusoknak jutott eszébe, hasonló olvasójuk van a mohamedánoknak is, sőt, a buddhisták is használnak efféle eszközt.)

A rózsafüzér imádságát sok támadás érte, főleg kívülállók részéről. Általában az egyhangúságát bírálják, de a terjedelme miatt is érte kritika.

Nézzük a valóságot: A rózsafüzér imádsága senkinek sem kötelező, a katolikusoknak sem. Aki szereti, végzi, aki nem, az másféle módon építi lelkét. Akik önként választják, nyilván azért teszik, mert örömet találnak benne, nincs értelme tehát a hosszúságán elmélkedni. Az egyhangúságát bírálókkal sem értek egyet, mert mindig megmosolyogtat, amikor kiderül, hogy éppen ezek az emberek dicsérik fennhangon a meditációt, ami ha lehet még egyhangúbb. Valójában egyébként a rózsafüzér is egy meditatív ima, vannak, akik hatását a jógához hasonlítják. A ritmikusan mondott egyforma szöveg, és az elmélkedésre ösztönző tartalom valóban hasonló élettani hatást vált ki, mint a meditáció, vagy a jóga.

A rózsafüzér azonban több ennél: a Máriához tartozásunk jelképe, ahogy azt Szent István király rendelte, amikor Magyarországot Szűz Mária oltalmába ajánlotta, utódja nem lévén. Azóta hívják Magyarországot *Regnum Marianum*-nak (Mária országának), és Máriát *Patrona*

Hungariae-nek (Magyarország Pártfogójának). Ennek a felajánlásnak a következménye volt, hogy mai Himnuszunk előtt, a Boldogasszony Anyánk kezdetű éneket énekeltük ünneplés alkalmakkor. Továbbá, hogy az Üdvözlégység Mária (*Ave Maria*) szövegében mi magyarok nem Szent Máriát (*Sancta Maria*), hanem Asszonyunk, Szűz Máriát imádkozunk, ezzel alattvalói mivoltunkat elismerve. A pápa a magyaroknak külön ünnepet is engedélyezett: Magyarok Nagyasszonya ünnepe. (Október 8.) Ennek a Máriás lelkületnek a kifejezése a székegyek megingathatatlan Mária tisztelete, és a sok magyarországi vagy erdélyi Mária kegyhely, búcsújáróhely is. (Máriapócs, Máriagyűd, Csíksomlyó stb.)

Hogyan került akkor mégis az autók visszapillantó tükrére a rózsafüzér? Az elsőt talán egy jámbor nagymama adta a (szerinte) veszélyesen vezető fiának, afféle talizmánként. A többiek pedig talán divatból követték a példát. Azt hiszem, olyan ember, aki imádkozza a rózsafüzért, nem teszi a szélvédőre. Ne feledjük el: ez nem valamiféle csodás erővel rendelkező dolog, amit kiakasztunk, és máris megvéd mindentől. A rózsafüzér, még ha meg is szentelik, csak egy tárgy. Nem rendelkezik semmiféle varázserővel. A csoda azokban van, akik imádkozzák, és az ima hatásában – a jellem gazdagodásában, a lélek derűjében, és a szív örömeiben.

Idősek temetésén gyakran látni a szép szokást: kezükbe régi, elkoptatott imakönyvüket adják, és hogy ki ne csússzon a holt ujjak közül, a rózsafüzérrel fogják körül. Ehhez azonban egy átimádkozott élet kell, nem elég hozzá a rózsafüzért a nyakunkba akasztani.

Sági Lajos

A MAGYAR GAZDASÁG HELYZETE ÉS KILÁTÁSAI

Ólág gazdaság

2011 első negyedéve rácafolt a világgazdaság ez évi lassulását jelző prognózisokra, a GDP-adatok a növekedés gyorsulását mutatták a fejlett országokban. A második negyedév azonban törést hozott és az Unióban 1,7 százalékra, az USA-ban 1,5 százalékra esett vissza. Az esztendő egészében a növekedés erőteljes mérséklődése várható. A világgazdaság 2010. évi 5,1 százalékos GDP dinamikája várhatóan 3,5 százalékra csökken. Az eurózónában 1,5 százalékos többlet várható. A magyar gazdaság szempontjából viszonylag kedvező, hogy Németországban kevésbé török meg a konjunktúra lendülete. A munkanélküliség a világgazdaságban 2011-ben alig mérséklődött, az eurózónában 10 százalékos, az Unióban 9,4 százalékos.

A magyar gazdaság általános jellemzői

A magyar gazdaság a globális válságban mélyebb recessziót élt meg, mint az Unió. Az idén várhatóan 1,5 százalékos GDP-gyarapodás fele lesz a német gazdaság növekedésének. A GDP év közben lanyhuló emelkedését kizárólag a nettó export húzza.

Agrárgazdaság

A tavalyinál kedvezőbb időjárás fellendülést hozott az ágazatban. A bruttó kibocsátás 6-7 százalékkal emelkedik, de a gabonatermelés kb. 15 százalékkal lesz nagyobb.

Czerván György agrárgazdaságért felelős államtitkár az OMÉK előadásán kifejtette, hogy a gabonaágazat eredményei jelentősen hozzájárulnak a magyar külkereskedelmi mérleg javításához. A hazai szükséglet kielégítésén felül 1,5-1,7 millió tonna búzaexportot és 4 millió tonna kukorica exportot jelent várhatóan.

Külkereskedelem

Májusig az export és az import dinamikája a vártnál lényegesen jobban, 20 százalékot közelítően emelkedett, júniusban azonban

hatalmas törés következett be és 4 százalékra került. Az oka a híradástechnikai berendezések kivételének visszaesése.

Ipar

Az ipari termelés dinamikája a múlt évi 11 százalékról kb. a felére apad, mert a második félévben lanyhuló export a belső piacok folytatódó dekonjunktúrájával párosul. Kiugró teljesítmények csak az exportorientált területeken mutatkoznak, kiemelten a gépgyártásban.

Építőipar

A várakozások ellenére 2011-ben folytatódott a visszaesés, a múlt évi 10 százalékos zuhanást várhatóan követi még 8 százalék. A háztartások, a vállalkozások és az állam kereslete is tovább mérséklődött. A körbetartozás becslések szerint elérte a 400 milliárd forintot, amelynek fele valószínűleg véglegesen elveszett a kényszerhitelező cégek számára.

Kiskereskedelem

A reáljövedelem-emelkedés ellenére az ágazat teljesítménye stagnál. Várt fellendülést feltartóztatta a háztartások nettó megtakarítói pozíciójának növekedése. Kis mértékű növekedés csak az élelmiszer és az élelmiszer jellegű vegyes kereskedelemben mutatkozik.

A napjainkban látható világgazdasági feszültségek egy újabb gazdasági visszaesés esélyeit is magukban rejtik a következő években, de ennek elkerülése minden, a világgazdasági folyamatokra meghatározó erővel bíró szereplőnek elemi érdeke. Valószínűsíthető, hogy a feszültségek kioltására és a stabilizációra törekvő gazdaságpolitikák révén elkerülhető lesz a recesszióba sodródás.

A világgazdaság növekedési üteme azonban tovább mérséklődik.

Tarcali István

A mag

Egy sikeres üzletember már idős volt és érezte, hogy eljött az ideje, hogy kiválassza az örökösét, aki továbbviszi az üzletet. Viszont nem az egyik igazgatót vagy az egyik gyermekét választotta, hanem valami egészen másra tett. Összehívta az összes fiatal alkalmazottat. Ezt mondta nekik: -Eljött az ideje, hogy visszavonuljak és kiválasszam a következő vezérigazgatót. Elhatároztam, hogy közületek fogok választani valakit. A fiatal alkalmazottak megdöbbenek. A főnök így folytatta: -Mindegyikőtöknek adok egy MAGOT - egy nagyon különleges MAGOT. Szeretném, ha elültetnétek ezt a magot, öntöznék és jöjjetek vissza mához egy évre azzal, amit neveltetek a magból. Akkor majd megnézem a növényeiteket és kiválaszom, ki lesz a következő vezérigazgató. Volt a fiatalok közt egy Jim nevezetű is aznap, aki a többiekhez hasonlóan, szintén kapott egy magot. Nagyon izgatottan tért haza, s elmondta a feleségének is a történeteket. A felesége segített cserepet, földet és komposztot keríteni és Jim elültette a magot. Minden nap meglöcsölte és figyelte, nőtt-e a növénye. Körülbelül három hét elteltével a többi alkalmazott már a kikelt növényekről beszélgetett. Jim mindig megvizsgálta az ő magját, de semmi nem kelt ki belőle. Eltelt három, négy, végül öt hét, még mindig semmi. Addigra már mindenki a növényéről mesélt, de Jimnek nem volt növénye, úgy érezte, kudarcot vallott. Már eltelt hat hónap és még mindig nem volt semmi Jim cserepében. Tudta, hogy biztosan elpusztította a magját. Mindenkié fái és magas növényei voltak, de neki semmije sem. Jim mégsem szólt egy szót sem a kollégáinak. Tovább löcsölte és trágyázta a földet. Annyira akarta, hogy kikeljen a mag.

Amikor végre letelt az egy év a cég minden fiatal alkalmazottja elhozta a növényét, hogy a vezérigazgatónak megmutassa. Jim azt mondta a feleségének, hogy ő nem fog bevinni egy üres cserepet. De ő azt válaszolta, hogy őszintén el kell mondania, ami történt. Jimnek kavargott a gyomra, úgy érezte, ez lesz életének legkínosabb pillanata, de tudta, hogy a feleségének igaza van. Elvitte az üres cserepet a tanácsterembe. Amikor Jim megérkezett, csodálattal nézte a sokféle növényt, amit a többi alkalmazott

zott nevelt. Gyönyörűek voltak, mindenféle alakú és méretű növények. Jim letette a földre az üres cserepet, sok kollégája kinevette, páran sajnálták őt. Amikor a vezérigazgató belépett, körülnézett és köszöntötte fiatal kollégáit. Jim próbált meghúzódni valahol a sarokban. -Istenem, milyen gyönyörű növényeket, fákat és virágokat neveltetek - mondta a vezérigazgató. -Ma az egyikőtöket kinevezem vezérigazgatónak. Hirtelen a vezérigazgató megpillantotta Jimet az üres csereppel a terem végében. A pénzügyi igazgatót arra kérte, hogy hívja Jimet előre. Jim megrémült. Azt gondolta: A vezérigazgató tudja, hogy kudarcot vallottam! Talán kirúg! Amikor Jim előrement, a vezérigazgató megkérdezte, hogy mi történt a magjával. Jim elmondta a történetét. A vezérigazgató mindenkit arra kért, hogy üljön le, kivéve Jimet. Ránézett Jimre és mindenki előtt bejelentette: -Íme az új vezérigazgató! Jimnek hívják. Jim nem hitt a fülének. Hisz még ki sem kelt a magja. Hogyan lehetne ő az új vezérigazgató? - mormogták a többiek. A vezérigazgató akkor azt mondta: -Egy évvel ezelőtt az itt levők közül mindenkinek adtam egy magot. Arra kértelek titeket, hogy ültessétek el, öntözzétek és hozzátok vissza nekem e napon. Én mindenkinek főtt magot adtam; halottak voltak - lehetetlen volt, hogy kibújjanak a földből. Mindegyikőtök, Jimet kivéve, fákat, növényeket és virágokat hozott nekem. Amikor észrevettétek, hogy a magok nem kelnek ki, kicserepeltétek a tőlem kapott magot egy másikra. Jim volt az egyetlen, akiben megvolt a kellő bátorság és őszinteség, hogy egy olyan edényt hozzon ide, ami benne az én magom van. Ezért ő lesz a következő vezérigazgató! Ha őszinteséget vettek el, bizalmat arattok. Ha jóságot vettek el, barátokat arattok. Ha alázatot vettek el, nagyszerűséget arattok. Ha kitartást vettek el, elégedettséget arattok. Ha megfontoltságot vettek el, reménytelen kilátást arattok. Ha kemény munkát vettek el, sikert arattok. Ha megbocsátást vettek el, megbékélést arattok.

Tehát, vigyázzatok, mit vettek el ma, mert ez határozza meg, mit fogtok később learatni. Bármit adtok az életnek, az élet visszaadja azt nektek.

Kárpátalján jártunk

Megnéztük, Beregszászt, Munkácsot, majd utunk legtávolabbi pontját a 841 méter magasságban lévő Vereckei-hágót.

A Vereckei-hágó egy hosszú szerpentinben közelelhető meg. Fontos történelmi emlékhely. A honfoglaló magyarok nagy része itt lépett az új haza földjére, majd később innen indították halicsi hadjárataikat az Árpád-házi királyok is. A Vereckei-hágón át érkezett Magyarországra a szabadságharc kezdetén II. Rákóczi Ferenc, akit már vártak hű kúrucai, majd itt hagyja el az országot, hogy erőt gyűjtsön az újabb küzdelemhez.

A hely, ahol honfoglaló őseink a Kárpát-medencébe érkeztek, minden magyar számára fontos zarándokhely. Több ízben építettek vagy próbáltak építeni emlékjelet a honfoglalás tiszteletére, melyet azonban vagy leromboltak, vagy nem engedtek befejezni. A hosszú évtizedekig tartó huzavona végére

2008-ban került pont, amikor is Matl Péter munkácsi szobrász alkotása felépült a hágón. Az emlékmű legfontosabb motívuma az életfa hétágú virágforma, mely a hét törzset jelképezi: a kehelyből hét virág nő ki. A közepén lévő oltárkő a vérszerződés helye; ebből fakad a nemzet. Az oltárköre elől és hátul is keresztet faragtak. Sajnos, az elmúlt években többször is megrongálták az emlékművet. Honfoglaló őseink tiszteletére koszorút vittünk: A Csemőiek emlékeznek felirattal a nemzeti színű szalagon, melyet feleségemmel elhelyeztünk az emlékművön. Felemelő érzés volt ott állni, ahol őseink több mint ezerszáz esztendeje jöttek be a Kárpát-medencébe. A hágóról csodálatos kilátás nyílik a Kárpátok hegyeire valamint a völgyekben meghúzódó falukra.

Csemő, 2011. 09. 24.

Istvánfi Károly

Reményik Sándor

MAGYAROK MINDENÜTT

Magyarok mindenütt a végeken,
E csikorgó, vad téli éjeken,
Kiknek nincs takarótok, vértetek:
A csillagokra gyakran nézzetek!
Úgy nézzetek a csillagokra, bátor
Szívvel, mint hajdan a rab prédikátor
Kemény gályapadon, láncok között. -
Mert íme, nincs már, ami összeköt
Egymással minket, csak a csillagok.
Fényök, mint Etelközben, úgy ragyog.
De ködön át, de szemfödélen át,
Vajjon ma merre mutat új hazát?
Magyarok, mindenütt a végeken,
Posta nem jár a téli éjeken,
Levél nem száll kedvestől kedvesig,

Ércdrótok a hírt nem rezgetetik:
Élünk-e még, vagy sírban pihenünk? -
Csak a csillagos ég közös velünk.
Az ezerévnél ősbibb csillagok,
Mint Etelközben, fényök úgy ragyog.
Fenn a Fiastyúk őrzi fiait:
Mi nagybeteg anyánk virrasztjuk itt.
Magyarok, kiknek nincsen vértetek,
A csillagokra gyakran nézzetek!
Egy csillagra nézünk mi mind, merőn,
Keleten, délen, völgyben, bérctetőn.
És érezze ki rokonához vágyik:
Ezer mérföldről azt nézi a másik.
Ha elvész, összeomlik itt a hon:
Találkozunk azon a csillagon.